

پیوست شماره ۱: لایحه اعتراضیه در خصوص کتمان درآمد

رئیس محترم مرکز عالی دادخواهی مالیاتی و تشخیص صلاحیت حرفه ای

باسلام

احتراماً به مأخذ مشمول مالیات و عوارض و همچنین مالیات و عوارض متعلقه ارزش افزوده دوره های مالیاتی سالهای ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ موضوع برگ های قطعی مالیات به شماره ----- و شماره ----- مورخ ----- (پیوست های شماره ۱) که به دلایل مشروحه ذیل بطور غیرقانونی و ناعادلانه قطعی شده، اعتراض و تقاضای طرح و رسیدگی مجدد، در شعبات آن مرکز را دارد.

الف : مقدمه : مستندات مربوط به کتمان در آمد موضوع قسمت اخیر ماده ۱۵۶ و ماده ۲۳۷ قانون مالیات های مستقیم و موضوع بخشنامه ها و دستورالعمل ها و مکاتبات سازمان امور مالیاتی کشور و رأی هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی

۱-الف: به موجب بخشنامه شماره ۱۷۹۴۰ مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۱۲ سازمان امور مالیاتی کشور (پیوست شماره ۲) کتمان در آمد. درآمدهای مودی در طول یکسال مالیاتی از فعالیتهای اقتصادی خود بدست آورده اما در دفاتر قانونی خود ثبت ننموده است و در اظهارنامه مالیاتی نیز ابراز نکرده باشد. در این صورت ماموران پس از دسترسی به اسناد و مدارک قابل اعتماد از قبیل فاکتور خرید، فروش و یا با دریافت اطلاعاتی مستند واصله از دفتر اطلاعات مالیاتی و سایر مراجع و تطبیق آنها با مندرجات دفاتر قانونی و صورتهای مالی ابرازی در مهلت مقرر و احراز عدم ثبت اطلاعات مربوط در دفاتر مودی می توانند نسبت به تعیین و محاسبه درآمد کتمان شده و

مطالبه مالیات متعلقه طبق مقررات قانون فوق الذکر مبادرت نمایند و در بخشنامه اخیر الذکر اعلام شده که درآمدهای تخمینی بدون اتکاء به مدارک یا انتخاب فروش ابرازی مودی به عنوان قرینه مالیاتی، درآمد کتمان شده موضوع مقررات قانون فوق الاشاره نمی باشد .

۲- الف: به موجب رأی هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی به شماره ۲۳-۲۰۱/م مورخه ۱۳۸۵/۰۵/۱۱ (پیوست شماره ۳) کتمان درآمد به درآمدی اطلاق می شود که اداره امور مالیاتی و یا گروه رسیدگی ذیربط آن را با اسناد و مدارک مثبتته ای از قبیل فاکتور فروش، فاکتور خرید، اطلاعیه های رسیده از مراجع ذیصلاح بدست آورده باشد و کتمان درآمد از سوی ماموران مالیاتی با مستندات و پشتوانه فوق الذکر احراز شود در غیر اینصورت حتی اگر مودی مالیاتی برای حوائج دیگر شغلی خود اظهارنامه مالیاتی تهیه و تنظیم و تسلیم نماید و میزان درآمد، مندرج در آن بیشتر از درآمد مندرج در اظهارنامه مالیاتی اولی که به اداره امور مالیاتی تسلیم نموده باشد و درآمد مندرج در این اظهارنامه مالیاتی که توسط خود مودی تهیه و تنظیم شده و به واحد مالیاتی ارائه و تسلیم شده، دارای پشتوانه لازم از قبیل فاکتور فروش فاکتور خرید، اطلاعیه های رسیده از مراجع ذیصلاح نباشد نمی توان از این درآمد تحت عنوان کتمان در آمد، درآمد مشمول مالیات را تعیین و مالیاتش را مورد مطالبه قرار داد و در این رأی هیات عمومی شورای عالی مالیاتی حتی اعمال ماده ۲۷۰ قانون مالیاتهای مستقیم برای تخلف ماموران مالیاتی در این قبیل موارد مورد تأکید قرار گرفته است.

۳- الف: دفتر حقوقی سازمان امور مالیاتی کشور طی نامه ای به شماره ۱۶۴۵۱-۲۱۲ مورخ ۱۳۸۸/۰۳/۱۹ (پیوست شماره ۴) در پاسخ به معاونت فنی و حقوقی سازمان مزبور اعلام نموده که با استناد از قسمت اخیر ماده ۱۵۶ قانون مالیات های مستقیم کتمان درآمد ناظر به مواردی است که درآمد مزبور حقیقتاً و مستند به مدارک مثبتته برای مودی حاصل و از سوی او کتمان شده باشد لذا مطالبه مالیات از درآمدهای به اصطلاح کتمان در آمد بدون پشتوانه لازم و کافی و فاقد اسناد و مدارک مثبتته غیر قانونی و ناعادلانه بوده و دارای اشکال قانونی می باشد.

۴- الف: معاون فنی و حقوقی سازمان امور مالیاتی کشور طی نامه ای به شماره

۵۵۰۲۰ / ۲۱۰ / ص مورخ ۱۳۸۸/۰۶/۰۳ (پیوست شماره ۵) در پاسخ به دیوان محاسبات کشور اعلام نمود که با استناد به قسمت اخیر ماده ۱۵۶ و ۳۲۷ قانون مالیاتهای مستقیم و توجه به قسمت اخیر تبصره ۲ ماده ۹۷ قانون مزبور صرفاً با احراز درآمد های ناشی از فعالیت های مکتوم که مستند به دلایل و قرائن کافی می باشد می توان درآمد مشمول مالیات را تعیین و مالیاتش را مورد مطالبه قرار داد. ملاحظه می فرمایید دیوان محاسبات کشور که نظارت بر درآمد و هزینه دولت را عهده دار می باشد و پیگیر وصول درآمدهای دولت بوده و سازمان امور مالیاتی کشور طی نامه مزبور به دیوان اعلام داشته که از درآمدهای بدون پشتوانه و بدون اسناد و مدارک مثبت نمی توان مالیاتی را مورد مطالبه قرار داد.

۵-الف: به موجب ماده ۱۴ قانون مالیات بر ارزش افزوده مأخذ مشمول مالیات بهای کالا یا خدمات مندرج در صورتحساب خواهد بود در مواردی که صورتحساب موجود نباشد و یا از ارائه آن خودداری شود و یا به موجب اسناد و مدارک مثبت احراز شود که ارزش مندرج در آنها واقعی نیست مأخذ محاسبه مالیات بهای روز کالا یا خدمات به تاریخ روز متعلق مالیات می باشد.

۶-الف: به موجب ماده ۲۶ قانون مالیات بر ارزش افزوده در مواردی که ماموران ذیربط سازمان امور مالیاتی کشور جهت رسیدگی به اظهارنامه با بررسی میزان معاملات به مودیان مراجعه و دفاتر و اسناد و مدارک آنان را درخواست نمایند مودیان و خریداران مکلف به ارائه دفاتر و اسناد و مدارک درخواستی حسب مورد، می باشد و در صورت عدم ارائه دفاتر و اسناد و مدارک مورد نیاز متخلف مشمول جریمه در ماده ۲۲ این قانون محسوب گردیده و مالیات متعلق به موجب دستورالعملی که سازمان امور مالیاتی کشور تعیین می کند به صورت علی الراس تشخیص داده و مطالبه و وصول خواهد شد که طی دستورالعمل شماره ۱۷۸۵۹ مورخ ۱۳۸۸/۰۷/۲۱ سازمان امور مالیاتی (پیوست شماره ۶) کاملاً به موارد تشخیص علی الراس تأکید شده است.

ب: موارد اعتراض

۱-ب: واحد مالیاتی با گروه رسیدگی بدون توجه به مفاد رأی هیات عمومی شورای عالی مالیاتی،

بخشنامه ها و دستورالعمل های سازمان امور مالیاتی کشور، مکاتبات دفتر حقوقی سازمان، معاونت فنی و حقوقی سازمان امور مالیاتی کشور موضوع بند الف این اعتراضیه و همچنین بدون توجه به مفاد ماده ۱۲ و ماده ۲۶ قانون مالیات بر ارزش افزوده و همچنین بدون توجه به مفاد دستورالعمل شماره ۱۷۵۸۹ مورخ ۱۳۸۰/۰۷/۲۱ سازمان امور مالیاتی کشور و بخشنامه شماره ۲۶۰/۹۴/۸۳ مورخ ۱۳۹۴/۰۸/۱۸ (پیوست شماره ۷) و بخشنامه شماره ۲۶۰/۹۵/۵۴ مورخ ۱۳۹۵/۰۸/۱۶ سازمان مزبور (پیوست شماره ۸)، علیرغم ارائه دفاتر و اسناد و مدارک مورد درخواست به گروه رسیدگی و بدون داشتن هر گونه اسناد و مدارک مثبتی ای که بر خلاف مأخذ مشمول مالیات و عوارض مندرج در اظهارنامه مالیاتی و صورت حسابهای مندرج در آن بدست باشد و بدون توجه به میزان فروش در نظر گرفته شده از سوی گروه رسیدگی عملکرد سالهای مزبور (پیوست شماره ۹) میزان فروش و عرضه کالا در دوره های سالهای مزبور را بطور تخمینی و برآوردی به ترتیب مبالغ --- ریال بیشتر از فروش واقعی منظور شده، مندرج در اظهارنامه مالیاتی عملکرد و مالیات بر ارزش افزوده و همچنین میزان فروش در نظر گرفته شده از سوی واحد مالیاتی یا گروه رسیدگی مالیات عملکرد تعیین و در نهایت مالیات و عوارض را مورد مطالبه قرار داده است و میزان فروش تخمینی و بر آوردی فاقد هرگونه مستندات لازم و کافی و فاقد پشتوانه لازم از قبیل فاکتور خرید، فاکتور فروش یا اطلاعیه های بدست آمده می باشد.

در حالی که میزان فروش در نظر گرفته شده در پرونده مالیاتی برای سال های مورد اختلاف به ترتیب مبالغ ----- ریال می باشد (گزارش رسیدگی به مطالبه مالیات سالهای مربوطه پیوست شماره ۱۰) و همچنین میزان فروش و عرضه کالا طبق اظهارنامه های مالیات عملکرد و مالیات بر ارزش افزوده به ترتیب مبالغ -----ریال (پیوست شماره ۱۱) اعلام و ارائه شده است. ولی گروه رسیدگی و هیأت حل اختلاف مالیاتی مبلغ -----ریال بیشتر از مبالغ مزبور و بدون داشتن هر گونه اسناد و مدارک احراز شده و مثبتی در نظر گرفته اند.

۲-ب: سازمان امور مالیاتی کشور طی دو فقره بخشنامه های شماره ۲۶۰/۹۴/۸۳ مورخ ۱۳۹۴/۰۸/۱۸ و شماره ۲۶۰/۹۵/۵۴ مورخ ۱۳۹۵/۰۸/۱۶ (پیوست شماره ۷ و ۸) اعلام داشته در

صورتی که مودیان از ارائه دفاتر و اسناد و مدارک خودداری نمایند. در اینصورت حداکثر فروش و عرضه کالا همان فروش و عرضه کالا در پرونده مالیات عملکرد خواهد بود در حالی که شرکت (مؤدی) بنا به درخواست گروه رسیدگی کلیه دفاتر و اسناد و مدارک سالهای مزبور را ارائه داده است بنابراین تعیین فروش تخمینی فاقد توجیه قانونی می باشد. با اعتراض شرکت (مودی) پرونده در هیأت های حل اختلاف مالیاتی مطرح و هیأت های موصوف بدون توجه و بدون بررسی به موارد اعتراض بعمل آمده با تأیید عمل واحد مالیاتی یا گروه رسیدگی بطور ناعادلانه و غیر قانونی اتخاذ تصمیم و انشاء رأی نموده است. بنابراین مطالبه مالیات و عوارض بابت سالهای ۹۲ و ۹۳ به ترتیب از مأخذ مبلغ به -----ریال و مبلغ -----ریال بطور غیرقانونی و ناعادلانه مورد مطالبه قرار گرفته و قطعی شده است.

بنا به مراتب معروضه و با توجه به جایگاه و منزلت شغلی آن مرکز و نظر به اینکه رأس هرم هیأت ۲۵۱ مکرر آقای وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی و بعد از آن جنابعالی به عنوان رئیس مرکز می باشید و از آنجاییکه بهترین مرجع دادرسی مالیاتی در وزارت امور اقتصادی و دارایی همین هیات ۲۵۱ مکرر و یا مرکز عالی دادخواهی مالیاتی می باشد، لذا عاجزانه تقاضای طرح پرونده و رسیدگی مجدد در شعبات آن مرکز را دارد.

پیوست شماره ۲: لایحه اعتراضیه در خصوص معاملات غیر واقعی و بلاک لیست

رئیس محترم مرکز عالی دادخواهی مالیاتی و تشخیص صلاحیت حرفه ای

با سلام

احتراماً، به درآمد مشمول مالیات و مالیات متعلقه عملکرد سال ۱۳۹۱ مندرج در برگ قطعی مالیات به شماره ----- مورخ ----- (پیوست شماره ۱) که بطور غیر قانونی و ناعادلانه قطعی شده، اعتراض و تقاضای طرح پرونده در شعبات آن مرکز و درخواست رسیدگی مجدد و احقاق حق را دارد.

الف - موارد اعتراض در خصوص مردود و یا غیر قابل رسیدگی کردن دفاتر و اسناد و مدارک ابرازی شرکت (مودی) از سوی واحد مالیاتی و تایید آن از سوی هیأت موضوع بند ۳ ماده ۹۷ قانون و هیأت های حل اختلاف مالیاتی.

۱ - الف) : واحد مالیاتی و یا گروه رسیدگی صرفاً بدلیل فروش کالا به شرکتهای که جزء لیست شرکت فاقد اعتبار در سیستم ارزش افزوده بوده و همچنین فاکتورهای خرید دارای شرح و مشخصات محصول شامل سائز انواع کالا و قیمت های مختلف بوده ولی گردش کالای ارائه شده به صورت کلی اعلام شده (برگ اجرای بند ۳ ماده ۹۷ قانون پیوست شماره ۲) دفاتر و اسناد و مدارک قانونی شرکت (مودی) را مردود و یا غیر قابل رسیدگی اعلام و بدون در نظر گرفتن مفاد تبصره ۲ ماده ۹۷ قانون مالیات های مستقیم که از الزامات قانونی است از طریق علی الرأس و با اعمال ضریب ۲٪ به فروش برآوردی و تخمینی که دارای پشتوانه لازم و کافی از قبیل فاکتور

فروش ، فاکتور خرید و یا اطلاعیه خرید و فروش نبوده ، بدون در نظر گرفتن فروش ابرازی شرکت (مؤدی) درآمد مشمول مالیات را تعیین و مالیات را مورد مطالبه قرار داده است که موارد ذیل جهت استحضار اعلام میگردد:

۱- الف) : به موجب ماده ۲۱۴ قانون مدنی مورد معامله باید مال یا عملی باشد که هریک از متعاملین قصد تسلیم یا ایفاد آن را می کنند.

۲- الف) : معامله صوری (مدنی - فقه) معامله ای است که طرفین قصد جدی برای بوجود آوردن آثار حقوقی آن معامله را نداشته باشند.

۳- الف) : به موجب مصاحبه جناب آقای طاری بخش معاون محترم مالیات بر ارزش افزوده در خبرگزاری ایرنا (پیوست شماره ۳) معامله بیع زمانی اتفاق می افتد که وجه معامله پرداخت شده یا میشود (پرداختنی) و حمل کالا فی مابین صورت گرفته باشد و این اتفاق در شرکت صورت گرفته است. (مدارک و مستندات پیوست های شماره ۴)

۴- الف) : به موجب ماده ۱۰ قانون مدنی قراردادهای خصوصی نسبت به کسانی که آن را منعقد کرده اند در صورتی که مخالف صریح قانون نباشد نافذ است.

بنابراین باطل کردن یک قرار داد تنها به موجب قراردادی است که در قانون تصریح شده و مرجع قضائی با استناد به آن قوانین حکم به ابطال غیر واقعی بودن معامله داده باشد براین اساس معامله کردن با افرادی که نام آنها در فهرست مودیان فاقد اعتبار در سایت نظام مالیات بر ارزش افزوده سازمان امور مالیاتی منعکس شده است نمی تواند دلیلی بر ابطال یا غیر واقعی بودن معامله باشد به عبارتی بر طبق ماده ۲۰۱ قانون مدنی اشتباه در شخصیت قرارداد به اعتبار قرارداد (اعم از صورتحساب فروش) خدشه ای وارد نمی کند یعنی در صورت ادعای طرف حساب کد فروش بدون طرف حساب ، به تصریح این ماده قانونی در صحت اصل معامله خللی وارد نمی شود و نمی تواند دلیلی بر غیر واقعی بودن معامله تلقی گردد.

۵- الف) : با توجه به قوانین موجود و با عنایت به بند ۸ دستورالعمل اجرایی ماده ۱۶۹ مکرر قانون مالیاتهای مستقیم که از سوی سازمان امور مالیاتی کشور صادر و ابلاغ شده ، کارت و شماره اقتصادی تنها در موارد فوت شخص حقیقی و اعلام شخص حقیقی مبنی بر خاتمه فعالیت اقتصادی ، انحلال اشخاص حقوقی ثبت شده پس از عملیات تصفیه و سایر اشخاص حقوقی پس از لغو مجوز مربوطه با صدور حکم صرفاً مراجع قضایی مبنی بر ابطال شماره و کارت اقتصادی ابطال میگردد بر این اساس صرف اعلام سازمان امور مالیاتی مبنی بر بی اعتبار بودن مؤدی، هیچگونه تعهد و مسئولیتی برای مودیانی که با این اشخاص معامله کرده اند بوجود نمی آورد زیرا طبق قانون مؤدی همچنان قانونی است.

۶-- الف) : فهرست مودیان فاقد اعتبار که در سایت سازمان مشخص شده ، دائماً در حال تغییر است و مشخص نمی باشد که فرد یا شخص از چه زمانی به این فهرست اضافه شده است و معاملات انجام شده با این اشخاص از چه زمانی از نظر سازمان امور مالیاتی کشور فاقد اعتبار است ضمن اینکه سازمان امور مالیاتی حداکثر می تواند از تاریخی که فهرست این اشخاص را در سایت منعکس می سازد ادعا نماید که معاملات با این اشخاص فاقد اعتبار است و نمی توان معاملات قبلی این افراد را نیز فاقد اعتبار دانست به عبارتی نمی توان قانون را با دستورالعمل و بخشنامه ای عطف به ماسبق نمود و معاملات قبلی مودیان را که اخیراً در فهرست مودیان فاقد اعتبار درج شده اند را فاقد اعتبار دانست. بنابراین مردود کردن دفاتر و یا غیر قابل رسیدگی کردن دفاتر و اسناد و مدارک ابرازی شرکت (مودی) صرفاً به دلیل معاملات با کد فروشهای لیست اعلام شده ، از سوی سازمان امور مالیاتی کشور فاقد توجیه قانونی است. وانگهی سازمان امور مالیاتی کشور طی هیچ بخشنامه یا دستورالعملی اعلام نکرده که معاملات با اشخاص بلک لیست موجب مردود یا غیر قابل رسیدگی کردن دفاتر نیز است.

ب) - موارد اعتراض شرکت (مودی) در خصوص تعیین درآمد مشمول مالیات و مالیات متعلقه موضوع عدم رعایت تبصره ۲ ماده ۹۷ قانون مالیاتهای مستقیم

۱-ب) : به موجب تبصره ۲ ماده ۹۷ قانون مالیاتهای مستقیم هرگاه طبق اسناد و مدارک ابرازی

یا بدست آمده امکان تعیین درآمد واقعی مودی وجود داشته باشد اداره امور مالیاتی مکلف است درآمد مشمول مالیات را بر اساس رسیدگی به اسناد و مدارک مزبور یا دفاتر، حسب مورد تعیین کند و در صورت داشتن درآمد ناشی از فعالیت های مکتوم که مستند به دلایل و قراین کافی باشد ، درآمد مشمول مالیات آن فعالیتها همواره از طریق علی الرأس تشخیص داده و به درآمد مشمول مالیات مشخص شده قبلی افزوده و مأخذ مطالبه مالیات واقع خواهد شد.

۲-ب): به موجب بند ۱ ماده ۳۲ آئین نامه ماده ۲۱۹ قانون مالیاتهای مستقیم در اجرای تبصره ۲ ماده ۹۷ قانون هرگاه طبق اسناد و مدارک ابرازی یا بدست آمده امکان درآمد مشمول مالیات مودی وجود داشته باشد درآمد مزبور بر اساس رسیدگی به اسناد و مدارک یا دفاتر حسب مورد تعیین می گردد. (پیوست شماره ۴)

۳-ب): سازمان امور مالیاتی کشور به موجب بخشنامه ای به شماره ۲۰۰/۹۳/۵۳۷ مورخ ۱۳۹۳/۱۰/۲۸ (پیوست شماره ۵) اعلام نموده در صورت مردود یا غیر قابل رسیدگی شدن دفاتر و اسناد و مدارک مودی تعیین درآمد مشمول مالیات به موجب تبصره ۲ ماده ۹۷ قانون مالیاتهای مستقیم از الزامات قانونی است و اعلام داشته که صرفاً فعالیتهای رفع نشده و یا معاملات با شرکتهای کاغذی و مجهول المکان و امثالهم از طریق علی الرأس درآمد مشمول مالیات تعیین و به درآمد مشمول مالیات قبلی که به موجب تبصره ۲ ماده ۹۷ قانون تعیین شود اضافه میگردد بنا براین تعیین درآمد مشمول مالیات از طریق علی الرأس و اعمال ضریب به فروش تخمینی و برآوردی فاقد توجیه قانونی است لذا تقاضای احقاق حق و تعیین درآمد مشمول مالیات و مالیات متعلقه از این حیث و از طریق رسیدگی به دفاتر و اسناد و مدارک را دارد.

پ) - تعیین درآمد مشمول مالیات بطور علی الرأس ، تخمینی و برآوردی و به اصطلاح کتمان شده.

۱- پ): به موجب قسمت اخیر ماده ۱۵۶ و ۲۲۷ قانون مالیاتهای مستقیم تعیین درآمد مشمول مالیات و مالیات متعلقه به اصطلاح کتمان شده ، صرفاً بر اساس اسناد و مدارک مثبتته از قبیل

فاکتورهای فروش ، فاکتورهای خرید ، صورتحسابهای درآمدی دیگر و غیره وجاهت قانونی دارد و این موضوع مهم طی رأی هیأت عمومی شماره ۲۰۱/۲۳ /م مورخ ۱۳۸۸/۰۷/۱۱ شورای عالی مالیاتی که به دستور رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور در هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی مطرح و منجر به صدور رأی گردیده و همچنین بخشنامه شماره ۱۷۹۴۰ مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۱۲ سازمان امور مالیاتی کشور مورد تأکید قرار گرفته است.

رأی هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی نیز تأکید شده که مؤدی ، درآمدی را که در اظهارنامه مالیاتی که برای رتبه بندی ارائه برای دستگاههای دیگر تهیه و تنظیم میکند و در این اظهارنامه ، ترازنامه و سود ابرازی در آمد و فروش بیشتر از درآمد مندرج در اظهارنامه مالیاتی که به واحد مالیاتی تسلیم نموده و وفق مقررات در مهلت مقرر آنرا تسلیم کرده و اعلام نموده باشد. در این صورت هم نمی توان از درآمد یا فروش مندرج در اظهارنامه دومی (تسلیمی برای دستگاههای دیگر) درآمد مشمول مالیاتی تعیین نمود و برای آن مالیاتی را مورد مطالبه قرار داد و این موضوع مهم طی نامه ای به شماره ۲۱۰/۵۵۰۳۰ /س مورخ ۱۳۸۸/۰۶/۰۲ از سوی معاونت فنی و حقوقی سازمان در پاسخ به دیوان محاسبات کشور که پیگیر مطالبه و وصول چنین مالیاتی بوده ، اعلام شده که چنین درآمدهایی در آمد واقعی نیست و نمی توان از آن مالیاتی را مورد مطالبه قرار داد و طبق ماده ۵۴ آئین نامه ماده ۲۱۹ قانون مالیاتهای مستقیم و دستورالعمل ها و بخشنامه های سازمان امور مالیاتی کشور برای مأموران مالیاتی در تمام سطوح مختلف لازم الرعایه است و مستحضرید که دیوان محاسبات کشور یکی از دستگاههای نظارتی برای نظارت وصول مالیات و حقوق حقه دولت می باشد و معاونت فنی حقوقی سازمان برنامه مزبور تأکید نموده که از چنین درآمدهایی نمی توان مالیاتی را مورد مطالبه قرار داد مدیر کل دفتر حقوقی سازمان در پاسخ به معاونت فنی و حقوقی سازمان طی نامه شماره ۱۶۴۵۱-۲۱۲ مورخ ۱۳۸۸/۰۲/۱۹ اعلام نمود که جعل و تزویر در مندرجات اظهارنامه مالیاتی مستوجب تعقیب و مجازات مقرر در قانون مجازات اسلامی است اما مطالبه مالیات بر اساس اینگونه اظهارنامه های مالیاتی و صورتهای مالی صوری دارای اشکال قانونی خواهد بود و در همین نامه تأکید شده به موجب قسمت اخیر ماده ۱۵۶ قانون

مالیاتیهای مستقیم کتمان درآمد ناظر بر مواردی است که درآمد مزبور حقیقتاً و مستنداً به اسناد و مدارک مثبت و برای مؤدی حاصل و از سوی آن کتمان شده باشد .

ملاحظه می فرمائید از درآمد واقعی مؤدی آنهم با بدست آوردن اسناد و مدارک مثبت و متقن جایز و قانونی است پیوستهای شماره (۶، ۷، ۸، ۹) بنابراین تعیین درآمد (فروش)، درآمد مشمول مالیات و مالیات متعلقه تحت عنوان کتمان درآمد و تخمینی و برآوردی و بدون پشتوانه لازم و کافی از قبیل فاکتور فروش، فاکتور خرید، اطلاعیه رسیده از مراجع ذیصلاح، فاقد توجیه قانونی است و هیأت موضوع بند ۲ ماده ۹۷ و هیأت‌های حل اختلاف مالیاتی بدون رعایت مفاد بند ۷/۲/۱ و ۷/۲/۲۰ لغایت ۷/۲/۶ بخشنامه شماره ۱۰۰۸۵ وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی و همچنین بدون رعایت مفاد بخشنامه شماره ۲۰۰/۱۰۶۲۴ مورخ ۱۳۸۹/۰۴/۰۷ سازمان امور مالیاتی کشور (پیوست های شماره ۱۰، ۱۱) نسبت به تأیید عمل واحد مالیاتی و قطعی کردن ناعادلانه مالیات مشخصه اقدام کرده اند

نتیجه اعتراضات بعمل آمده در لایحه اعتراضیه:

اولاً- مردود یا غیر قابل رسیدگی کردن دفاتر و اسناد و مدارک شرکت (مؤدی) طبق مستندات ادله اعلام شده در بند الف این اعتراضیه فاقد توجیه قانونی بوده و ناعادلانه میباشد. لذا ترجیحاً تقاضای تعیین درآمد مشمول مالیات و مالیات متعلقه طبق قبولی دفاتر و اسناد و مدارک ابرازی را دارد.

ثانیاً- در صورت عدم پذیرش تقاضای مزبور به دلیل اینکه تعیین درآمد مشمول مالیات و مالیات متعلقه بدون در نظر گرفتن مفاد تبصره ۲ ماده ۹۷ قانون مالیات‌های مستقیم با توجه به توضیحات و مستندات و ادله ارائه شده بند (ب) این لایحه اعتراضیه و با اعمال ضریب به فروش تخمینی و برآورد ناعادلانه بوده لذا تقاضای رسیدگی مجدد و تعیین درآمد مشمول مالیات به موجب تبصره ۲ ماده قانونی مزبور را دارد.

در پایان تعیین درآمد و فروش به اصطلاح کتمان شده و بصورت تخمینی و برآوردی با توجه به

توضیحات و مستندات وادله ارائه شده در بند (پ) لایحه اعتراضیه فاقد توجیه قانونی (ناعادلانه)
بوده لذا تقاضای رسیدگی از این حیث را نیز دارد.

از وزیر محترم امور اقتصادی، جنابعالی و کلیه همکاران و اعضای محترم آن مرکز در رسیدگی به
اعتراضات به حق مودیان و صدور رأی بر عدالت صمیمانه تقدیر و تشکر مینماید.

پیوست شماره ۳: لایحه اعتراضیه در خصوص گردش حسابهای بانکی

اداره کل محترم امور مالیاتی -----

هیات محترم حل اختلاف مالیاتی تجدید نظر

با سلام

احتراماً پیرو لایحه اعتراضیه تسلیمی نزده هیات حل اختلاف مالیاتی بدوی (پیوست شماره ۱) که مفاد آن بطور کل جزء لاینفک این اعتراضیه نیز میباشد مورد اعتراضی اینجانب در خصوص درآمد مشمول مالیات و مالیات متعلقه عملکرد سال مورخ موضوع تراکنش بانکی رأی هیات حل اختلاف مالیاتی بدوی به شماره مورخ که در تاریخ ابلاغ شده به شرح ذیل جهت استحضار اعلام میگردد.

الف: موارد اعتراض :

هیات حل اختلاف مالیاتی بدوی بدون در نظر گرفتن موارد اعتراض بعمل آمده و بدون توجه به کلیه قوانین و مقررات اعلام شده در مفاد لایحه اعتراضیه و همچنین بدون در نظر گرفتن بخشنامه و دستورالعمل های سازمان امور مالیاتی کشور و مفاد لایحه اعتراضیه تسلیمی و در نهایت بدون توجه به مفاد دادنامه هیات تخصصی دیوان عدالت اداری ، دادنامه های شعب دیوان عدالت اداری و آراء شعبات شورای عالی مالیاتی که طبق قانون بالاخص تبصره ماده ۱۱ قانون دیوان عدالت اداری برای دستگاه طرف شکایت در آن مورد و موارد مشابه لازم الرعایه است و بدون داشتن هرگونه اسناد و مدارک مثبت و احراز شده و حتی بدون اظهار نظر موجه ومدلل با

تأیید عمل گروه رسیدگی اتخاذ تصمیم و انشاء رأی نموده بنابراین رای موصوف دارای اشکال قانونی است، لذا تقاضای رسیدگی مجدد راساً و یا از طریق قرار کارشناسی مجدد و استعلام میزان درآمد از بانکهای عامل را دارد.

ب: موارد اعتراضی بعمل آمده به شرح ذیل اعلام میگردد:

ب-۱: همانطور که مستحضرید به موجب تبصره ماده ۲۳۱ قانون مالیاتی مستقیم صرفاً اسناد و اطلاعات درآمد مودی را میتوان از طریق وزیر امور اقتصادی و دارایی مطالبه کرد و بانک ها و موسسات اعتباری و غیر بانکی نیز موظفند حسب نظر وزیر امور اقتصادی و دارایی اقدام نمایند.

ب-۲: به موجب ماده ۳۰ قانون مالیات بر ارزش افزوده کلیه بانک ها و موسسات و تعاونی های اعتباری ، صندوق های قرض الحسنه صندوق تعاون مکلفند صرفاً اطلاعات و اسناد لازم مربوط به درآمد مؤدیان را که در امر تشخیص و وصول مالیات مورد استفاده می باشد حسب درخواست رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور به سازمان مربوطه اعلام فرمایند.

ب-۳: طبق مواد ۱۶۹ مکرر و اصلاحیه قانون مالیاتهای مستقیم اصلاحیه ۱۳۹۴/۰۴/۳۱ و آئین نامه و ضوابط و مقررات و دستورالعمل ها بالاصح دستورالعمل شماره ۲۰۰/۹۶/۵۲۵ مورخ ۱۳۹۶/۱۰/۱۰ سازمان امور مالیاتی کشور ، گروه رسیدگی و یا ماموران مالیاتی مکلف و موظفند پس از رسیدگی لازم و کافی و در صورت داشتن در آمد از گردش حساب بانکی و احراز شده موضوع بخشنامه شماره ۱۷۹۴۰ مورخ ۱۳۹۴/۱۰/۱۲ سازمان امور مالیاتی کشور اقدام به تعیین درآمد مشمول مالیات و مالیات متعلقه نمایند.

ب-۴: به موجب ماده ۱۲۵۷ قانون مدنی هر کسی مدعی حقی است می بایست مستندات مربوط به انرا ارائه دهد و به موجب اصل ۳۷ قانون اساسی هیچ کس مجرم نیست مگر اینکه جرم آن مشخص شود در همین این راستا:

اولاً: قانون مالیات بر ارزش افزوده برای شفاف سازی تصویب و صرفاً بخشی از هدف آن وصول

مالیات بوده و می باشد که سازمان امور مالیاتی کشور نیز بارها و بارها در رادیو و تلویزیون و طی کتابهای متعدد آنرا مورد تأیید قرار داده است پس اگر بین اینجانب و اشخاص طرف معامله کالای عرضه شده و با خدمتی ارائه شده باشد قطعاً از سوی سازمان امور مالیاتی مشخص و روشن است در این حالت طبق بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۶/۵۰۵ مورخ ۱۳۹۶/۰۲/۲۴ معاون محترم درآمدهای می بایست اطلاعات درآمدهای مودی ابلاغ گردد. که علیرغم درخواست های مکرر ارایه نشده است.

ثانیاً: طبق ماده ۱۶۹ و با ۱۶۹ مکرر قبل از اصلاحیه کلیه اطلاعات و معاملات بین اشخاص به سازمان امور مالیاتی ابلاغ میگردد. بنابراین اگر مودی و اینجانب درآمدهای از حیث، فعالیت ایی وجود داشت می بایست گروه رسیدگی و یا ماموران مالیاتی آن را مشخص و طبق بخشنامه معاون محترم درآمدهای مالیاتی اعلام فرمایند. که چنین عمل نشده و اطلاعاتی بدست نیامده است.

ثالثاً: به موجب قوانین و مقررات جاری کشور بالاخص قانون تجارت در آمد پولی است که تولید کننده و با تاجر (بنگاه اقتصادی) با فروش محصولات و یا خدمات به دست آورده باشد، نه اینکه هر گردش حساب بانکی را در آمد فعالیت مشاغل تلقی کنیم.

ب-۵: به موجب ماده ۹۳ قانون مالیاتهای مستقیم ، درآمدهای که شخص حقیقی از طریق اشتغال به مشاغل و با عناوین دیگر غیر از موارد فصل های دیگر قانون تحصیل می کند پس از کسر معافیت های مقرر در قانون مشمول مالیات مشاغل است، خوب اگر گروه محترم رسیدگی مدعی است گردش حساب بانکی اینجانب در آمد است. پس می بایست به موجب ماده ۱۲۵۷ قانون مدنی و اصل ۳۷ قانون اساسی و بخشنامه معاون محترم درآمدهای مالیاتی آن را به اینجانب اعلام نمایند تا من اطلاع پیدا نمایم ، که طبق بررسی از محتویات پرونده چنین چیزی وجود ندارد.

ب-۶: بنظر جنابان اگر از وزیر محترم امور اقتصادی و دارایی و رئیس کل سازمان امور مالیاتی و هر یک از ماموران محترم مالیاتی درخواست گردد که گردش حساب های بانکی شما از سالهای قبل تا یک سال قبل چه بوده و برای چه کاری صورت گرفته واقعاً پس از چند سال میتوانند ارائه

دهند خوب آنچه برای وزیر محترم و یا سایرین مقدور است می بایست از سایرین اشخاص نیز در خواست و توقع داشت.

ب-۷: استحضار دارید که طبق آراء متعدد شورای عالی مالیاتی بالاخص رأی شماره ۳۱۴۸۸ مورخ ۱۳۹۵/۰۲/۳۱ و یا آراء شعبات دیوان عدالت اداری به شماره مورخ (پیوست شماره اعتراض مودیان از این جهت وارده تشخیص داده شده است و در مفاد رأی ماده ۱۵۲ قانون مالیات های مستقیم مورد تأیید قرار گرفته است.

ب-۸: تأکید سازمان امور مالیاتی در بخشنامه ها و دستورالعمل ها برای تعیین درآمد از گردش حساب های بانکی را طبق بخشنامه شماره ۱۷۹۴۰ مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۱۲ به عهده ماموران مالیاتی گذاشته است آن هم زمانی که اطلاعات گردش حسابهای بانکی طبق قانون و مقررات دارای اسناد و مدارک مثبت و احراز شده خود سازمان بدست آمده باشد نه اینکه اشخاص را مکلف نمایند تا گردش حسابهای بانکی برای چه بوده و چرا در حساب پول رد و بدل شده است و بطور تخمینی و خودسر آن را در آمد تلقی کنیم.

ب-۹: به موجب قانون و مقررات و آیین نامه ماده ۹۵ تاکنون تکلیفی برای نگهداری دفاتر و با اسناد و مدارک برای اشخاص تعیین نشده تا کلیه اشخاص حقیقی که مودی مالیاتی نیست آنرا رعایت نمایند.

ب-۱۰: قرائن مالیاتی در ماده ۱۵۲ مشخص است پس هر گردش حساب بانکی شخص که درآمد یا درآمد مشمول مالیانه نیست و این اعتراض و ادعا نیز از سوی رئیس کمیسیون محترم اقتصادی مجلس به وزیر امور اقتصادی تحت شماره مورخ اعلام شده است پس هر گردش حساب در آمد نیست تا مالیاتی مورد مطالبه قرار گیرد.

ب-۱۱: عمده گردش حسابهای بانکی که مورد مطالبه قرار گرفته از حساب های پشتیبان است که

به طور مضاعف و چندین بار مورد محاسبه قرار گرفته است. (پیوست شماره)

ب-۱۲: با برخی از حسابها به صورت مشارکتی و خانوادگی بوده که برای نام اینجانب برگ تشخیص مالیات و آن هم غیر قانونی صادر شده است. (پیوست شماره)

ب-۱۳: گروه رسیدگی هیچگونه اسناد و مدارک و مستندات احراز شده، موضوع مفاد بخشنامه ۱۷۹۴۰ مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۱۲ سازمان امور مالیاتی به دست نیاورده و بطور دلخواه و غیر قانونی از گردش حسابهای بانکی را فعالیت با درآمد مشمول مالیات تلقی نموده است که جای تأمل دارد.

ب-۱۴: به مبلغ ریال از کل گردش حساب بانکی به اصطلاح درآمد مورد مطالبه مالیات مربوط به گردش حساب شخص اینجانب از بانک های مختلف بوده است یعنی اختلاف از حساب شخص بنده از بانک ملت به بانک صادرات و یا امثالهم و تعیین درآمد مشمول مالیات و مطالبه مالیات تکراری و مخالف صورت گرفته است.

ب-۱۵: مبلغ ریال از گردش حسابهای بانکی حساب پشتیبان بوده که در حال حاضر در بانکها رایج است یعنی از حساب پشتیبان بنده به حساب جاری خودم واریز شده پس یعنی درآمد مشمول مالیات و مطالبه مالیات تکراری و مضاعف، صورت گرفته است. که در بند ب-۱۱ این اعتراضیه نیز اعلام شده است.

ب-۱۶: طبق دادنامه هیات تخصصی دیوان عدالت اداری به شماره مورخ سرکشی به حسابهای بانکی برای مطالبه مالیات صرفاً از ۱۳۹۵/۰۱/۰۱ دارای مجوز قانونی است، مگر آنکه اسناد و مدارکی مبنی بر فعالیت و درآمد بدست آمده باشد، بنابراین عمل گروه رسیدگی نیز غیر قانونی است.

ب-۱۷: گروه رسیدگی بدون رعایت مفاد ۲۳۷ قانون مالیاتهای مستقیم و بدون یقین نوع درآمد و فعالیت اقدام به تعیین درآمد مشمول مالیات کرده است.

ب-۱۸: از مبلغ گردش حسابهای بانکی مورد اختلاف اینجانب که سهامدار شرکت ---- می باشم تحت عنوان --- درآمد مشمول مالیاتی و مالیات متمم برگ تشخیص مالیات صادر و مالیاتش

مورد مطالبه قرار گرفته است و این اقدام گروه رسیدگی برای یک مبلغ گردش حساب بانکی دو بار مالیات مورد مطالعه قرار گرفته است یکبار بنام شخص اینجانب، و یکبار تحت عنوان برگ تشخیص متمم برای شرکت ----- اقدام نموده است.

ب- ۱۹: بخشی از گردش حساب های بانکی اینجانب که در حال حاضر مالیاتش مورد مطالعه قرار گرفته مربوط به شرکت ----- است که مالیاتش یکبار طی برگ تشخیص مالیات اولیه مورد مطالبه قرار گرفته است.

بنابه مراتب معروضه و با توجه به وظایف و اختیارات و جایگاه و منزلت شغلی اعضای محترم هیات و با در نظر گرفتن قسمت اخیر ماده ۲۲۹ قانون مالیاتهای مستقیم که در آن اعلام شده به هیات های حل اختلاف مالیاتی می بایست بررسی واقعیت امر به اعتراضات مودیان رسیدگی و اتخاذ تصمیم نمایند. که طی بند ۷/۲ لغایت ۷/۲/۶ بخشنامه شماره ۱۰۰۸۵ مورخ ۱۳۸۰/۰۳/۳۰ وزیر امور اقتصادی و دارایی و بخشنامه شماره ۲۰۰/۱۰۶۲۴ مورخ ۱۳۸۹/۰۴/۰۷ سازمان امور مالیاتی مورد تأکید قرار گرفته است .

از آنجائیکه هر یک از هیأت های محترم حل اختلاف مالیاتی بدوی و تجدید نظر می بایست، بطور مستقل به تمام اعتراضات مؤدیان حتی باب جدید رسیدگی و اتخاذ تصمیم نمایند که طبق رأی هیأت عمومی شورای عالی مالیاتی به شماره ۳۰/۴/۴۰۱۱ مورخ ۱۳۷۵/۰۴/۱۱ مورد تأیید و تأکید قرار گرفته است لذا تقاضای رسیدگی مجدد رأساً و یا از طریق قرار کارشناسی و در نهایت استعلام و تعیین در آمد و فعالیت از گردش حسابهای بانکی از بانکهای عامل را دارد.

قبلا از همکاری و مساعدت شما عزیزان تقدیر و تشکر میگردد.

پیوست شماره ۴: لایحه اعتراضیه در خصوص غیرقابل قبول نمودن اعتبارات مؤدی

رئیس محترم مرکز عالی دادخواهی مالیاتی و تشخیص صلاحیت حرفه ای

با سلام

ار احتراماً به ماخذ مشمول مالیات و عوارض و همچنین مالیات و عوارض متعلقه دوره های مالیاتی سالهای و مندرج در برگ های قطعی مالیات به شماره مورخ و شماره و مورخ (پیوست های شماره ۱ و ۲) که بنا به دلایل مشروحه ذیل بطور غیر قانونی و ناعادلانه قطعی شده، اعتراض و تقاضای طرح و رسیدگی مجدد در شعبات آن مرکز را دارد.

۱- گروه رسیدگی و یا واحد مالیاتی بدون توجه به مفد ماده ۱۷ قانون مالیات بر ارزش افزوده و بدون در نظر گرفتن دستورالعمل ها و بخشنامه های سازمان امور مالیاتی کشور مبلغ ریال مالیات و ریال عوارض مجموعه بمبلغ برای دوره های مالیاتی سال و مبلغ ریال برای دوره های مالیاتی سال که در موقع خرید کالا یا خدمت برای فعالیت اقتصادی خود اعم از تولید و یا عرضه کالای تولیدی که به استناد صورتحسابهای قانونی صادره موضوع ماده ۱۴ قانون مالیات ارزش افزوده و با رعایت کلیه مقررات و دستورالعمل های سازمان امور مالیاتی کشور پرداخت نموده، بدون ذکر هیچ توضیحی در گزارش رسیدگی به مطالبه مالیات و عوارض جزء مالیاتهای وصول شده تلقی نکرده و مجدداً بطور مضاعف و تکراری از شرکت (مؤدی) مورد مطالبه قرار داده است.

۲- با اعتراض شرکت (مؤدی) پرونده در هیأت حل اختلاف مالیاتی بدوی و تجدید نظر مطرح و

هیأت های موصوف بدون در نظر گرفتن قانون و مقررات و بخشنامه های سازمان امور مالیاتی و بدون توجه به اینکه معامله فیما بین شرکت (مودی) و اشخاص طرف معامله واقعی بوده، صرفاً گزارش مجریان قرار تحقیق را که در گزارش خود اعلام داشته اند فروشندگان کالا به شرکت (مودی) از اشخاص بلاک لیست اعلام شده از سوی سازمان امور مالیاتی کشور بوده اند، اعتبار مالیات و عوارض پرداختی را مردود و غیر قابل قبول تلقی و با تأیید بدون توضیح گزارش رسیدگی به مطالبه مالیات از سوی گروه رسیدگی (از این حیث) اصدار رای نموده اند.

اولاً: اشخاص و مؤدیانی که در سالهای مورد اختلاف از آنها کالا خریداری شده همگی در سالهای مزبور دارای اعتبار مالیاتی و دارای گواهینامه مالیات بر ارزش افزوده و همچنین دارای شماره اقتصادی معتبر و قانونی بوده اند و طبق آمار بلاک لیست اعلام شده از سوی سازمان امور مالیاتی در سالهای بعد و آتی در لیست سیاه قرار گرفته اند، در نهایت مودیان و اشخاص طرف معامله که در سالهای مزبور از آنها کالا و مواد اولیه خریداری شده در لیست سفید و دارای اعتبار قانونی بوده اند.

ثانیاً: معامله فیما بین اشخاص و مؤدیان طرف معامله که در سالهای فوق الذکر کالا و مواد اولیه از آنها خریداری شده، معامله واقعی بوده و به موجب قانون مدنی دریافت و پرداخت فی مابین صورت گرفته و کالای خریداری شده (مواد اولیه) از مبدا به مقصد (کارخانه) شرکت (مودی) حمل شده است. (مدارک و مستندات مورد ادعا پیوست های شماره ۳)

ثالثاً: به موجب مصاحبه جناب آقای طاری بخش معاون مالیات بر ارزش افزوده وقت، خرید از هر فعال اقتصادی چنانچه بصورت معامله واقعی باشد و قبض و اقباض کالا و حمل آن توسط مشتری صورت بگیرد و وجوه معامله از طریق حساب بانکی و اسناد تایید کننده سیستم بانکی و نظایر آن از طرف فروشنده کالا واریز و صورتحساب واقعی صادر بشود. در این صورت اعتبار مالیات و عوارض پرداختی به موجب ماده ۱۷ قابل کسر از مالیات و عوارض مورد پرداخت از سوی مؤدی خواهد بود. (اسناد و مدارک مورد ادعا پیوست های شماره ۴)

رابعاً: به موجب دادنامه ۲۱۷۲ مورخ ۱۳۹۳/۱۲/۰۵ و دادنامه شماره ۱۵۷۹ مورخ ۱۳۹۳/۰۳/۲۳ و

همچنین سایر دادنامه های صادره از سوی شعبه ۱۴ دیوان عدالت اداری (پیوست های شماره ۵) چنانچه اشخاص طرف معامله در زمان معامله دارای گواهینامه اعتبار مالیات بر ارزش افزوده باشند و در زمان معامله در لیست سفید قرار داشته اند و چنانچه در سالهای بعد در لیست سیاه قرار گرفته باشند اعتبار مالیات و عوارض پرداختی از مالیات و عوارض مودیان طرف معامله مانند شرکت (مودی) قابل قبول و قابل کسر خواهد بود.

خامساً: به موجب ماده ۳ قانون مالیات بر ارزش افزوده، ارزش افزوده عبارت است از تفاوت فروش و خرید کالا که به موجب همین ماده ۳ قانون ارزش افزوده، سازمان امور مالیاتی کشور با توجه به اینکه بدلیل اینکه مالیات و عوارض طبق ماده ۱ قانون مالیات بر ارزش افزوده از عرضه کالا و ارائه خدمت پرداخت بشود. بنابراین برای جلوگیری از اخذ مالیات و عوارض مضاعف از یک کالا در زنجیره طبق دستورالعمل های متعدد بالاخص دستورالعمل شماره ۲۰۰/۹۳/۱۱۰ مورخ ۱۳۹۳/۰۹/۱۷ و دستورالعمل شماره ۲۰۰/۹۶/۵۱۲ مورخ ۱۳۹۶/۰۵/۱۱ ۹۴ درصد از فروش کالا آهن آلات را بعنوان اعتبار خرید کالا پذیرفته، یعنی مثلاً اگر آهن آلات به مبلغ ۱,۰۰۰,۰۰۰ واحد فروش رفته باشد صرفاً ۶ درصد از مبلغ ۱,۰۰۰,۰۰۰ واحدی یعنی از مبلغ ۶۰,۰۰۰ واحد فروش در معامله می بایست مالیات و عوارض مورد مطالبه قرار بگیرد که در مورد سایر فعالان اقتصادی نیز به این روال و دستورالعمل های متعدد صادر شده است. (پیوست های شماره ۶) و دستورالعمل دیگر اصناف که از این حیث صادر شده است (پیوست های شماره ۷)

وانگهی دفاتر و اسناد و مدارک ابرازی و همچنین اظهارنامه مالیاتی موضوع صورتحساب و معامله واقعی در سالهای مزبور برای پرونده شغلی و عملکرد سالهای مورد اختلاف توسط گروه رسیدگی مالیات عملکرد تأیید و دفاتر و اسناد و مدارک پس از قبول و با برگشت صرفاً ارقام هزینه های برگشتی درآمد مشمول مالیات تعیین و مالیات مورد مطالبه قرار گرفته است، در حالیکه چنانچه معامله غیر واقعی بود به موجب بند ۱۶ ماده ۲۰ آیین نامه ماده ۹۵ دفاتر و اسناد و مدارک ابرازی بدلیل معاملات و صورتحساب های صوری غیر قابل رسیدگی اعلام میشد که چنین اتفاقی در پرونده مالیات بر عملکرد وجود ندارد.

بنا به مراتب معروضه و با توجه به جایگاه و منزلت شغلی مستشاران آن مرکز و یا هیات ۲۵۱ مکرر و نظر به اینکه بدون اغراق تنها مرجع دادرسی واقعی در وزارت امور اقتصادی و دارایی، همین هیات ۲۵۱ مکرر یا مرکز عالی دادخواهی مالیاتی است و تنها پناهگاه مؤدیان نیز می باشد، ضمن تشکر از وزیر محترم اقتصادی و دارایی، جنابعالی و کلیه مستشاران آن مرکز و کلیه کارشناسان، دادرسان آن مرکز و برای جلوگیری از اخذ مالیات و عوارض ناعادلانه و غیر قانونی و مضاعف و تکراری، تقاضای طرح و رسیدگی پرونده های مورد اختلاف در یکی از شعبات آن مرکز و تعدیل مالیات و عوارض مورد اختلاف نسبت به موارد اعتراض بعمل آمده را دارد.

تازه های حسابداری

ACCPress.com

پیوست شماره ۵: لایحه در خصوص رد و غیرقابل رسیدگی کردن دفاتر

اداره کل محترم امور مالیاتی -----

هیئت محترم سه نفری موضوع بند ۳ ماده ۹۷ قانون مالیاتهای مستقیم

باسلام

احتراماً، عطف به برگ اجرای بند ۳ ماده ۹۷ قانون مالیاتهای مستقیم در خصوص مالیات عملکرد سال ----- شرکت (مؤدی) به شماره ----- مورخ----- که در تاریخ ----- ابلاغ گردیده، ضمن اعلام مراتب اعتراض به برگ اجرای فوق، توضیحات مربوطه را به شرح زیر به استحضار میرساند:

۱- مقدمه

۱-۱- شرکت (مؤدی) اظهارنامه عملکرد موضوع ماده ۱۱۰ قانون مالیات مستقیم را در مهلت مقرر قانونی از طریق سامانه سازمان امور مالیاتی با درآمد مشمول مالیات ابرازی ----- ریال در مورخ----- تسلیم و دفاتر و اسناد و مدارک مربوطه را به گروه رسیدگی کننده ارائه نموده است.

۱- دلایل اعتراض شرکت

از آنجائیکه برای گروه رسیدگی در خصوص خرید از شرکت ره پویان رستاک به مبلغ ----- ریال ابهاماتی مطرح گردیده، اعلام موارد ذیل مزید استحضار است:

۱-۱) شرکت فروشنده در سال مورد اختلاف در زمان معامله مطابق استعلام اخذ شده از سامانه سازمان امور مالیاتی جزء شرکتهای فاقد اعتبار که نسبت به صورتحسابهای غیر واقعی اقدام می نمایند، درج نگردیده

بود و حتی از سوی معاونت مالیات بر ارزش افزوده در تاریخ ----- به شماره -----
برای شرکت فروشنده گواهینامه ثبت نام در نظام مالیات بر ارزش افزوده صادر نموده است.

(۱-۲) به صرف اینکه طرف تجاری شرکت (مؤدی) یا همان فروشنده کالا و خدمات در سال مورد رسیدگی از سوی سازمان امور مالیاتی جزء اشخاص فاقد اعتبار یا بلک لیست قرار می‌گیرد و مقررات آن را به گذشته تسری میدهد، فاقد وجهت قانونی است این در حالی است که معامله مطابق صورتحسابهای صادره از شرکت مزبور کاملاً بصورت واقعی صورت و پرداخت شده است.

(۱-۳) به موجب آراء متعدد اصداری از شعب دیوان عدالت اداری حیث زمانی رسیدگی زمان انجام معامله و صدور صورتحساب خواهد بود و هر گونه اعتبار سنجی باید بر اساس مقررات و قوانین حاکم بر آن زمان صورت گیرد، اینکه گروه رسیدگی خرید شرکت (مؤدی) را که دارای صورتحساب بوده و در سال خرید نیز از سوی سازمان امور مالیاتی با صدور گواهینامه به فروشنده اعتبار بخشیده است، و آن معامله را غیر واقعی اعلام نموده، محمل قانونی ندارد.

(۱-۴) به موجب ماده ۱۷ آئین نامه تبصره ۳ ماده ۱۶۹ اصلاحیه ۱۳۹۴/۰۴/۳۱ قانون مالیاتهای مستقیم صرفاً از چهار طریق یعنی ۱. فوت اشخاص حقیقی ۲. خاتمه فعالیت اقتصادی در صورت اعلام اشخاص حقیقی ۳. انحلال اشخاص حقوقی ۴. صدور حکم مراجع قضایی، شماره اقتصادی مؤدیان ابطال می-گردد، در حالیکه گروه رسیدگی بر خلاف مقررات قانونی معاملات واقعی شرکت را، از زمره معاملات غیر واقعی تعیین نموده و صورتحسابهای خرید شرکت را به اصطلاح صوری از سوی فروشنده قلمداد نموده است.

(۱-۵) در ضمن معاملات غیر واقعی از بند ۱۶ ماده ۲۰ موارد رد دفاتر در آئین نامه قبل از اصلاحیه حذف و مقررات آن در بند ۵ ماده ۲۷۴ اصلاحیه قانون مالیاتهای مستقیم مورخ ۱۳۹۴/۰۴/۳۱ بعنوان جرم

احصاء شده است به عبارتی اشخاصی که به تنظیم صورتحساب و معاملات غیر واقعی مبادرت می نمایند مقنن برای آن جرم پیش بینی و تعیین نموده است.

۶-۱) به موجب ماده ۲۱۴ قانون مدنی مورد معامله باید مال یا عملی باشد که هر یک از متعاملین تعهد تسلیم یا ایفاء آن را می کنند.

۷-۱) به موجب ماده ۱۰ قانون مدنی قراردادهای حقوقی نسبت به کسانی که آن را منعقد کرده اند در صورتیکه مخالف صریح قانون نباشد نافذ است، بنابراین باطل کردن یک قرارداد تنها به موجب قراردادی است که در قانون تصریح شده و مرجع قضایی با استناد به آن قوانین حکم به ابطال غیر واقعی بودن مورد معامله را داده باشد. بطوریکه آن اعضای شایسته ملاحظه میفرمایند، موارد مطروحه بالا هیچگونه خللی به اعتبار دفاتر شرکت وارد نمی نماید. در این خصوص از اعضاء محترم هیئت سه نفری موضوع بند ۳ ماده ۹۷ قانون مالیاتهای مستقیم تقاضا دارد باتوجه به ماده ۱۷ آئین نامه موضوع ماده ۹۵ اصلاحیه ۱۳۹۴/۰۴/۳۱ قانون موصوف که مقرر داشته: "هیئت سه نفری حسابرسان موضوع بند ۳ ماده ۹۷ قانون مالیاتهای مستقیم، در صورتیکه با توجه به دلایل توجیهی مؤدی و نحوه تحریر دفاتر و رعایت استانداردهای حسابداری و درجه اهمیت ایرادات مطروحه از سوی اداره امور مالیاتی و رعایت واقعیت امر، احراز نمایند که ایرادات مزبور به اعتبار دفاتر خللی وارد نمی نماید، می توانند نظر خود را مبنی بر قبولی دفاتر و اسناد ومدارک اعلام نمایند" موضوع را مورد بررسی دقیق و قضاوت منصفانه قرار دهند. پیشاپیش از توجه و مساعدتهای اعضای محترم سپاسگزاری و قدردانی می گردد.

